

A Nagykanizsa ellen a visszavágás reményében lépett pályára csapatunk, ősszel ugyanis egy góllal nyertek a zalaiak. Szerencsére az előzetes hírekkel ellentétben Mehlmann és Imrefalvi is vállalni tudta a játékot, így majdnem komplett kerettel várta a találkozót a csapat. Jól is kezdtünk, rögtön a találkozó elején magunkhoz ragadtuk a kezdeményezést, két-három góllal el is léptünk. Nyugodtan játszhattunk, főleg a második félidőben, mikor már 17-11 is volt a javunkra. Mégis megtorpant a csapat, ziccereket bombáztak a játékosok a nagykanizsai kapusba, s el kezdett felzárkózni a vendéggárda. Valójában nem volt meglepetés a fordulat, hiszen idén nem egyszer remegtek meg a kezek vezetésnél vagy nagyobb arányú előnynél. Szerencsére amikor nagyon kellett, mindig jött egy idegnyugtató gól, az utolsó percnél háromgólos előnnyel vághattunk neki, s bár kikérte idejét edzőnk, Csomor Tibor, mégsem mi fejeztük be góllal a mérkőzést, a lényeg azonban a [23-21-es győzelem](#) és az ezért járó két pont, mellyel biztosan őrizzük kilencedik helyünket.